

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713274224/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Saa gif det og med Jappes Compliment —
Og hvad maaffee forlængst De gierne saac,
Høiflærrede Herr Recensent!
Saa skal det og ret snart med min fortælling gaac.

Paa begge Been reist op med Artighed
Vor Helt mod Thronen bukker sig, og taler:
„Her stuer Deres Velærværdighed
„Den Karl, der, som De selv nok veed,
„Mig nyktig snød for sej og tyve Daler.
„Jeg beder, da det er en lang Krabal,
„Saa frisk og sund som jeg i alle Maader,
„Han allernaadigst blive maa Soldat,
„Hvis ikke bliver jeg til evig Tid en Staader.
„Mitt Navn er ellers Jeppe, kan jeg troe . . .“
Paa denne Viis vedblev han fast en Time
At sige, hvad jeg har forsejgt at rime. —

Prindsessen smilte, smilte meer — og loe.

Maaffee har jeg for al min Flid,
for den fra Fibelbrettet staaende Tid,
hvori jeg maatte mig til et og andet vænne,
Som smager endnu mindre Kied og Blod:
Sig, Daagen, Lyfedamp og Nyserod —
Maaffee har jeg for hele denne Møie
Aldeles ikke naaet mit Piemeed,
Den fryd, den kildrende Lyfhalighed,
fra nogen sorgfuld Læserindes Øie
Det mindste Smil at have loffet frem,
End sige nogen Læfers fulde Latter.
Maaffee min hele Trost deri sig indbefatter:
Aldeles et at have skadet dem.

Men derfor er det ingen afgjort Sag,
At det gif sigerviis med Kongens Datter.